

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,
a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:
Hetenkint egyszer Kedden
Szerkesztői iroda:
Kiadó-hivatal
hova a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 348 sz.

Előfizetési feltételek:
Helyben egész évre 4 ft. fél évre 2 ft. negyed évre 1 ft. 10 kr.
Vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr.,
negyed évre 1 ft. 15 kr.
Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton
felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetése
hasáboz gármonsor eg...
csak 6 kr. kétszerrel 5 kr.
Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.
A nyilttérben a háromhasáboz gármonsor
beigtatási díja 20 kr.

I. KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

4641/1864

Nagybánya város hatóságának f. é. október 12-én 128. szám alatt kelt tudósítása szerint ottan a Kedd napi hetivásárok alkalmával, a további gyakorlathoz képest barom vásárok is fognak tartatni, a barom vásárok forgalmának előmozdítása tekintetéből azonban; az ottan megjelenő eladók a szarvasmarha, s lovak után járó helypénz fizetésétől felmentetnek, egyedül eladás esetére, köteleztetnek az illető felek regia váltására.

Mi is ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmáron november 8-án 1864.

4656/1864

A nagybányai járás 2-ik kerület szolgabirójának f. hó 7-én 923. szám alatt kelt jelentése szerint a gombási erdő Egerhát nevű legelőről Jákó Pál batizi lakos kárára f. évi október 29-én ismeretlen tettes által következő lovak oroztattak el:

1. Egy 15 markos fekete szőrű, herélt 8 éves ló orrán fehér folt, s hátán nyereg-törés folytán két kis fehér folt.

2. Egy 14½ markos fekete szőrű öreg korú kanca ló, bélyeg nélküli.

3. Egy világos pej szőrű, 15 markos kanca ló, 8 éves, jobb szeme hibás, lábán térdig fehér szőr.

Mi is oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, úgy a kérdéses lovak netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás szolgabirójához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmáron november 11-én 1864.

4690/1864

A krasznaközi járás főszolgabirójának folyó évi október 31-én 230. szám alatt kelt jelentése szerint Fecser József s Dezsi András K. daróczi lakos háza m. hó 24-én ismeretlen tettes által felveretvén, ez alkalommal következő tárgyak oroztattak el:

- Fecser Józseftől ellopattak;
1. egy festett női bunda 16 ft. becserkékü,
 2. " bőr festett bekecs 13 ft. "
 3. " kék posztó nadrág 4 ft. "
 4. " " rekli 3 ft. "
 5. " fekete selyem kendő 2 ft. "
 6. " nadrág szij 64 kr.
 7. két pár férfi fehér ruha 3 ft. "
 8. egy gyöles gatyka és ing 2 ft. "
 9. " öltő vászon férfi ruha 2 ft. 40 kr.
 10. három db csikos hajú párna 9 ft.
 11. két db dnyha verescikos hajjal 14 ft.
 12. két darab ágytakaró egyike fehér és másika lilaszin 4 ft. 80 kr.
 13. egy barna karton bujbeli 3 ft. 20 kr.
 14. egy fekete gyöles kötő (női) 80 kr.
 15. egy kék szőr kötő 1 ft.
 16. egy fél kázmér kendő 2 ft.
 17. két darab vászon lepedő 2 ft. 20 kr.
 18. egy vászon kendő csikos 40 kr.
- Összesen 83 ft. 44 kr.

Dezsi Andrásról: egy darab hizott sertés 20 ft.

Kosztin Miklósról: egy darab kecske 5 ft.

Fülep Farkasról: egy darab ponyva 4 ft.

Mi is oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, úgy a kérdéses holmik netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás főszolgabirójához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmáron november 4-én 1864.

4701/1864

Baranya megye I-ső alispánjának f. évi október 22-én 1500 elm. szám alatt kelt átirata szerint Geleucsér József, s Verkoferi Gergely hirhedett rabló főnökök elfogói, vagy eredményes feljelentői részére mindenik rabló főnökre nézve 1000 ftnyi jutalom tűzetett ki.

Személy leírás: Geleucsér József 24 éves, termete közép többit alacsony, haja barna, bajusza és szakála gyenge veres, képe tojásdad egészséges színű, szeme kék, orra hosszas, csak magyarul beszél.

Verkoferi Gergely, termete közép nyulánk, haja barna és nyírott, szeme világos barna, szája arányos, ajka kicsi s gömbölyű, arca gömbölyű és teljes, bajusza és szakála barna és kicsiny, beszél horvátul és magyarul, ezl utóbbin mégis nem folyékonyan, hangjejtése hasonló a női hanghoz, különös ismertető jelei: hogy jobb kezén hüvelyűjja egy lövés következtében béna, és merev, ajka közepén továbbá jobb testrészén a kar alatt, mintegy 2 hüvelyk hosszú sebhely látható.

Mi is ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmáron 1864. november 11.

22/l. albizot.

Szabolcsmegye alispáni hivatalának f. évi 5529. sz. alát kelt átirata szerint, a marhavész elfojtása tekintetéből a Nagy méltóságú m. kir. Helytartó tanács által f. évi június hó 5-én 33.337. sz. alatti intézvénnyel kiadott utasítás 4-ik § szerint a hajtó utak és az ezeken megkívántató állomások felállítása és figyelemmel a fenálló járvány szabvány 27-ik §-sa a marhavásároknak betiltása rendeltetvén.

Ezen alapon miután Szabolcsmegyében több helyeken és pedig polgár városához tartozó margitai pusztán kótaji határban levő Lónyai Menyért, tanyáján és B. Újvárosához tartozó Kónya kúti tanyán a marhavész már kiittott, a hajtó utak azon megyére nézve következőleg jelöltettek ki:

Szatmármegye felől: 1-ör Nyirbátor, Nagy-kálló, nyiregyháza, 2-or Mada, Kisvárd. Ungmegye felől: 1. Mándok, K.-Várda, 2-or Bogdány, Nyiregyháza, azon hozzá adással azonban, hogy a mennyiben Ungmegyében a beérkezett hivatalos értesítések szerint a marhavész, nagyobb mérvben uralkodik, ezen veszély teljes megszüntéig Szabolcs és ungmegyék közt, a szarvasmarhákali közlekedés tökéletesen betiltatott.

Beregmegye felől: Mada, Bakta, N.-kálló Nyiregyháza.

Biharmegye felől: P.-ladány.

N. Kunkertlet felül: P. Ladány.

Heves és Borsod megyék felől: 1-ször Balkonyai réven át Polgár, Nánás, Nyiregyháza. 2-ször Tokaj, Rakamaz, Nyiregyháza, a mennyiben azonban Polgárhoz tartozó Margitai pusztán, a marhavész dühöng, az állat rendőri szabályok értelmében a kijelölt első vonalon a szarvasmarhákali közlekedés, a veszély megszűntéig megszüntetett, és így csak a 2 dik utvonalon marad nyitva.

Zemplénmegye felől: 1-ső Tokaj, Rakamaz, Nyiregyháza. 2-or. Rozáli réven át K. Várda fent kijelölt utvonalon lehet csak szarvasmarhát és ezzel rokon állat fajt és pedig a fent álló egészségi bizonyítványokkal ellátva szállítani, mert kellő igazolványokkal el nem látottak, vissza fognak utasítottatni, valamint bőröket, nyers anyagokat állati terméket, gyapjút sat. fuvarozni ezen vonalokon belől lefoglalt marhatermék és anyag szállitmány veszteglé i zár alá esik a mennyiben pedig más tekintetből lefoglalandó volt, a zárlat kijátszását megkísértő fuvaros és szállitmányozó szigorú büntetés alá fog vonatni.

Ör és illetőleg vizsgáló állomásokul kijelöltettek: Ny. Bátor, Mada, Mándok, K. Várda, Bogdány, P. Ladány, Balkonyai rév, Rakamaz és Rosáli rév.

Továbbá az említett megye területére nézve, Nyiregyháza, Bogdányban és T. Lőkön az országos marhavásárok tartása további rendeletig betiltatott.

Mi is ezennel közhírré tétetik.

A „TIMES” AUSZTRIA KERESKEDELMI politikája felett.

Fanc ur, az Angol követségnek titoknoka Bécsben, Ausztriának kereskedelméről s pénzügyéről egy jelentést tett kormányának, melyben az osztrák császárságba jövő angol kivitel, a többi országokba menőkkel összehasonlitja. „1852-ben mond a jelentés, a brit kivitel az osztrák határok felé 787,058 font sterling értékű volt. 1863. esekélységgel haladta meg az egy millió font sterlinget. Azaz Austria, melynek népessége 35 millió lélek, kevesebbet vesz tőlünk, mint egy nyolcada annak mit Francia ország vásárol, sokkal kevesebbet mint egyötöde annak mit Olaszhon, kevesebbet mint egyharmada annak mit Spanyol ország, nem egészen felét annak mit Belgium, és valamivel kevesebbet mint mit Dánia vásárol.” A „Times” nem mulasztja el az alkalmat, melyet neki e jelentés nyújt, benünket, nemzet gazdasági büncinkért, melyek, mellékesen legyen érintve, az angol iparnak nagy kárára lehetnek, megleckézteni, annyivalinkább, mivel jelenben a tárgy az osztrák porosz kereskedelmi politikai alkudozások ideje alatt igen is korszerű.

Ha bár a „Times” szívelyes panasza, és a valódi viszonyoknak festegése tulságosak légyenek is; annyi igazat, s meg

Jegyzésre méltót tartalmaznak azok mégis, miszerint nem mulasztjuk el olvasóinkat: kereskedelmi politikánkról az angol nézetekkel meg nem ösmerkedtetni.

„Kinos, mond a „Times“ egy a természetéről oly bőven megáldott országnak helyzetéről elmélkedni. Az európai China, mint Austriát nevezik, mintegy egy duzet országból és tartományból áll oly földterülettel, mely nagyobb mint Francia ország. és majd épen oly nagy népességgel. Harmincöt millió, német, magyar, cseh, olasz, román, mind olyan nép törzsek, kik részint tiszta világos fejű birnak, részint tudni s tanulni vágyók; laknak egy nagy kör földön, melynek természetes termékenysége a mi szigeteinket messze felül haladja. Európa közepében élnek ők, egy oldalról a polgáriosságot Francia, más oldalról török ország között, határosok a felvilágosodott német országgal, kikkel politikailag össze is kötve, és a fél barbar de erőyes birodalmával a északra. Ha bár idegenkedés s féltékenységgé létezzék is közöttök, B esnek tekintélye lecsendesítette őket, s épen oly jó kilátással birnak kereskedelmi előlépésekre mint a száraz földnek bár mely más népessége. És mégis e községi lények nagy csoportozatának mennyire szükséges legyen még a népgazdászati ösmereteknek, avagy csak kezdő alapszabályait is tanulmányozni!

Bár mi különbözőleg vélekedjenek politikusaik a háboru, béke és szövetségi dolgokban, csak egy vélemény uralkodik közöttök; az t. i. hogy a szabad kereskedés tana, mely magának az egész világon keresztül utat tört; egy épen oly kárhözatra méltó eretnecség legyen, mint mely ez előtt 300 évvel a Religióban kiűtött. (?) Minek következtében az osztrák eszárú birodalom, viszonylagosan terjedelméhez és segéd forrásaihoz képest a legkereskedelmelenebb és azért szükségképen legszegényebb országa Európának. Hatalmas nemes urak laknak ott, kik uradalmakból fejedelmi jövedelmet húznak; leggazdagabb gyárnokok, kik hála a védvámnak, polgártársaik millióit halmozanak meg adóztathatják, és azért vagyont halmozanak össze. Különben a vagyonsági állapot oly lent áll náluk miszerint takarékos életmód, földnek pazar termése nélkül, a nép a legnagyobb szegénységbe süllyedne.

Az alatt míg a status saját szükségéi által a lakosokra nagy adót vetni kényszerítették, a vállalkozási szellemnek oly keskeny ut áll nyitva; melyen az ország terményei ki nem mehetnek, s az országba jólétet, vagyonságot nem hozhatnak. A kereskedés, egyes eseteket kivéve alig több a hanzirozásnál; a bankoknak használata csaknem ösmeretlen előttök. Idegen kereskedők igen kicsit tudnak olyan országról, mellyel valamely ügy összeköttetésbe alig léphetnek. Másod, harmad rangú statusok fontosabbak Angliára nézve, mint ez a hatalmas, pompás eszárú birodalom. Némely eskély

népességt gyarmat, némely félig polgáriosságot ország Ázsiába, sokkal ösmeretesebb, mint ezek a gazdag s kúszóbeink előtt fekvő országok.

A jelen pillanat igen alkalmas arra, Austriának meggyökeresedett hagyományos politikájába némely változtatásokat hozni be. Austria ellene szegült a Francia Porosz egyesítésnek, mivel ez észak német országot a szabad kereskedés útjára vezérlelndi Austria vámszövetségbe akart lépni, hogy azoknak tagjait egy szabadelvű vámjegyzéknek elfogadásától visszatartóztatassa. Mindenesetre most van ideje hirdetni azon tanokat; melyek más részben Európának esodákat teremtettek. Porosz ország a Francia országgal kötött kereskedési egység alapján a vámszövetséget az 1865-ik év végével ismét életbe akarja léptetni, és dacára annak, hogy Austria ezen nézeteknek ellensége, még mindig lehet reményleni, miszerint egy hosszú évi vitakozó oknak, okoskodásoknak Bécsben eredménye leend Fajdalom, azonban majd minden szárazföldnek uralg lelken azon bal vélemény; miszerint az Angolok, midőn a szabadkereskedésről beszélnek, az alatt csak a hatalmat értik; idegen országokat saját portékáikkal elárasztatni, hogy a bensülött gyárnokoknak szájából a kényeret ki ragadhasák. Ily okoskodásoknak hirtelen végt vetni csak nem lehetetlen; midőn a nép tömeg hasonló dolgokról ritkán gondolkozik; azon emberek pedig kik ezt valójában értik, igen gyakran érdekeikben fekszik, másokat tudatlanságba tartani. És még is sokat lehet a tudomány előhaladásától várni, oly nemzeteknél, kiknél a műveltség alapzatai oly közönségesen és bő mértékben fel találtak.

(Bécsi Lloyd)

Beküldi Czégéből oct. 12. 1864.

Kende Zsigmond.

HELYBELI HIREK.

* A ki nehány év előtt a ref. egyház és iskola rozzant időmosta falait látta, kedves meglepetéssel látja most, hogy midkettő ki igazítva tisztítva városunk izletesebb épületei közé emelkedett. A ref. tanoda, most ujoman kifestve már külleg is vonzóbbá teszi a muzsáklakát. Köszönet érte a fáradságon buzgalmon elnökségnek, s e nemes városnak, mely ugy tudjuk itt is áldozat készségeit mutatta s mindenek felett az egyház tagoknak kik fillérekkel itt is emelték a közvilágosodás templomát.

© Mármarosból több helyről vesszük azon szomorú hírt, hogy a tengeri annyira nyers használatlan volt, hogy kénytelenek voltak a földbe temetni.

Érdekes mennyegző van készülöben. Ev. ref. lelkész, T. Csécs Miklós ur e napokban vezeti oltárhoz Horváth Katalin kisasszonyt. A szerelem boldogító napja mosolyogjon szép frigyökre!

sában is, s talán épen itt volt megyei élete pályáján első küzdelme, első diadala.

Küzdött egész élete folytán míg idő előtt nagyon korán nyugodalomra hajta fejét a eskei egyszerű temető hantjai alatt; és midőn a rokonok, hí barátok, ismerősök, behantolt sírján megálltak, megdöbbsent kehelök, megrendült kebelökben a szív, mert észre vették, s a lélekben támadt kijelentés szavából megtudták, hogy, a hantok között a költő, író, diplomata, az állam bölesész, pártatlan jogtudós, a jeles szónok, és részre halhatlan mű biró fekszik eltemetve.

Sublato ex oculis virtutem quaesierunt avidi, aza szemek elől sírba temett erényt óhajtvá keresték:

De a sírhalom nem maradt pusztán jeltelenül, az ismeretes hon leány, szellem rokona üdvözült Kölcseynek, es k hamar kitűzte lelket emelő lobogóját, s villám sebességgel állított fel sírdombjára a nagy jelentőségű síremlék.

Hogy szellem kincsei a haza közvagyoni lehessenek, néhány jó barát, irodalmunk legjobb barátai sajtó alá adták tisztított műveit, s mit a rosz akarat, kaján

* Debrecenben madárhullás volt ismét a napokban. Leginkább fogoly-madarak hullottak alá, némelyik még elevenen, de nagyon elgyöngülve. A főiskola muzeuma számára egy ép fogolyt küldtek kitömés végett Kovács J. tanárhoz.

SZINHÁZ.

Kedden november 8-án adatott „Parlagi Janesi“ vigjáték. Várhídy mint Baródi, tökéletes mását tüntetve a jó öreg nagyatyusnak, minden mozdulata, minden szava, legkisebb arczjátéka is avatottságáról tanuskodának s a színészeti pályán nem mindennapi képzettséget engednek fölé hinni. Homokainé mint a fiatal özvegy Széppatakiné is újabb tanujelét adá művészetének. Rajz — Parlagi Janesi — játéka dacára rekedtségének, mely inkább a dalolásnál tünt ki — dícsérendő volt. Rózsának egy kissé erőltetett mozdulata voltak Vidor Máté Várnai, ismét tulzott, elhagyhatná a felesleget arczjátékából, mely leginkább csak a karzatnál arat tetszést. A játék általában összhangzó volt és jól sikerültek tartható.

Csötörtök nov. 11-én adatott, Az ördög és a párisi vakleány. Appiani marquis Kocsisovszkiné, helyesen fogá fel szerepét s játéka kielegítő volt. Várhídy gr. Saint Germain, játékaiban a roszakardu critica is kevés hibát találtam, látszik rajta az igyekezet s a tanulmány; különösen dícsérendő a műtői jelenet, midőn leánya szemét menté meg a rea barult sötétségtől, hol az atyai szív szorongását a kötes kivétel felett, s fajdalmat az alélt életre hozása körüli, meggátolhatóságánál meghatóm jellemző. A fiatal eszterárus Fleury Leo Vajdái, több helyt nem értette s nem érezte át szerepének szellemét, azonban játéka nem volt egészen roznak mondható. Kocsisovszki Boreza Blanche szerepének jól meg felelt ugyan de a Marquisnő halálánál arczáról hiányzott a kellő megilletődés.

Szombat november 12-én adatott „Tulipánó Marquisnő“ francia vigjáték. A 20 éves Leopát nem láttuk Kocsisovszkynében; Vajdái, mint Malpiero Virgil szerepét ismét nem fogá fel mindenütt. Monteflesco gróf Várnai újlag a karzatnak játszott.

Ezt követő „Az elizondói leány“ dalmü. Vertigó Rajz, igen természetes könnyűséggel adá a vén fogadót s habár a dallamok nem egészen összhangzóok voltak a játék még is sikerültek mondható s az igyekezet mindenesetre dícsérendő.

ÜZLET.

November 9-ikén.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tisztabuza 5 ft 20 k. 4 ft. 80 k. Kétszeres 3 ft. 60 kr. 3ft. 40 k. Rozs 2ft. 20 — 40 kr. Árpa 2 ft. 60 — 40 kr. — Zab 1 ft. 20 — 40 kr. — Tengeri 3 ft. 2 ft. 40 kr. Kása 7—6 ft. 40 kr. Főzelék 6 ft. 5 ft. 20 kr. Krumpli 2—1 ft. 20 k. Aszu szilva 10 ft. 40 — 20 kr. Káposzta behozatott 20 szekérral s mind elkelt, száza; 14—13—12 ft.

Nyílt tér.*)

Alantírott ezennel nyilvánossá teszem hogy én t. özv. Fintay Károlyné asszonyságot azon méltatlan megbántásért, melyet, irányában f. ó. octóber 12-én elkövettem, a hatóság részéről nyújtandó elégítelen felül ünnepélyesen megkövettem s hibámat elismerve tőle bocsánatot kértem.

Kelt Szatmárt november 12-én 1864.

Pál János.

* E rovatban közölt cikkekért csupán a sajtóhatóság irányában vállal felelőséget a szerk.

TÁRCA.

B E S Z É D,

melyet Kölcsey szobrának leleplezése ünnepén Szatmárt f. év sept. 25-én Mondott GYENE KÁROLY.

(Folytatás.)

Pedig hatalmas erővel küzdött ő az 1837 ország gyűlésen a magyar alkotmány megszilárdítása mellett, hivatott bajtársaival a nemzet jobbjaival, mint első harcoss, mint rendithetlen lelki vezér, Küzdött az irodalom esatúrozásában a nagy mester, és böles vezér Kazinczy mellett mint erős karu segéd, a bírálat mezején pedig mint önálló bajnok, párbajra szólítá egyenként és öszvesen a dícsőté-leh szokott nők mérges seregét; nem gondolva a neheztelesek, és feljajdulásokkal: kiméletlenül nyesegette író késével a fattyu növéseket irodalmunk szép elő tájáról.

Küzdött megyei életünk küzdterén Nagykár oly városában, küzdött e Szatmár váro-

kor tiszteletét, az emléksobrán mutatassa be az utókor előtt a tántoríthatlan munkás hazafi, író, költő politicus, műbarát, igaz rokon valódi mintaképét; igazolhassa az életben ellene tört; de ellunyásával magába szállt ellenfél előtt, hogy Kölesey Ferenc nem halt meg, s nem halhatta meg; hanem él, s neki élnie kell, még magyar él Árpád honának terén.

Igen ő él, élni is fog politikai, törvény-széki beszédeiben, él philo-sófiai, történelmi és itészi műveiben, él lírai költeményeiben, nyelv és irodalmi széptani dolgozataiban, elbeszéléseiben, s műfordításaiban, s azon isteni erőt, mely nemes műveit átlengeti, sem mi sem képes megsemmisíteni; nem mert kibékült e szellemi erő a mindent megemlézteti tudó leghatalmasabb idővel is, s úgy létezik, minél messzebb távozzunk a nemes főbb részek eltakarítására szomorú órájától, a fentmaradt hazafi, író, költő, politikus, műbarát, igaz rokon emléke, annál jobban hat, alkot, gyarapít, a felbredt nemzet keblében.

Valóban nincs honfi, nincs honleány, ki midőn olvassa az 183% országgyűlésről távoztakor tartott beszédének azon részét, melyben követ társainak a hazát, a haladást köti szívükre, megne indulna. Nincs ki midőn a nemzethez, honhoz intézet e szavait, intését hallja és olvassa: a haza minden előtt; Neked élni kell óh Hon, s örökre mint tavasz virulni. Ledől országok havvain egy szép Hon támad mely lelket tölt, szívet ráz neve zengésével, valami szent ihletődést ne érezne.

Boldog az a Haza, mely nemzeti szabadságának, nemzeti miltóságának, nemzeti nyelvének, irodalmának, művelődésének élére oly fiakat állíthat, mint volt Kölesey Ferenc. Büszke lehet az a megve, melynek fia a Hon fénylő csillagai közt, oly helyet foglalhat el mint Kölesey Ferenc; büszke az a család, melynek őskörét egy oly fény sugar világítja, mint Kölesey Ferenc; boldog az a barát, ki oldala mellett oly barátot mutathat fel, mint Kölesey Ferenc. Dícső az az irodalom, mely oly napszámosokat állíthat sorába, mint Kölesey Ferenc.

Sok volna még itt e kitünő férfi tulajdonairól s érdemeiről az elmondandó, de nem viszem tovább beszédem fonálát, nem, mert az, a következő szónok feladata; azonban ez előttünk álló emléksobor leleplezésének dícső munkája rövidségre is utal.

Az eszme megtestesült; az imádat elhozó zálogát a szent tűz fölé, melyet az emlékezet oltárán a honfi megrakott; égig hatott fel a lobogó láng, áldást kívánva a hon Istentől, és im a hamvadó porokból, mint Phoenix újra kelve, Kölesey Ferenc itt áll. Leleplezem.

Átadom azon hő keblek őrzése alá, kik a hon szeretete s irodalma tűzöttél áthatva, óhajta s lelkesülve várták e pillanatot. Átadom az ennek őrzésére kiválólag hivatolt nemes ifuság honfi gondoskodásába. Átadom a m. t. gyülekezet határtalan kegyeletébe.

Vajha mélyen tisztelt hallgatóság az itt fénylő ez arany szavait Köleseynek: a haza minden előtt; Isten áld meg a magyart; hass alkoss gyarapics; letanulva, s a nemes kebel belső redőibe, szétvinné a Haza minden részeibe s azoknak valódi tiszta érzetét a honfiak s honleányok fogékony keblébe úgy oltaná be, hogy azok ott erőteljesen megfogamzva az egyetértés, egyelőre törekvés legdrágább ép gyümölcseivel mielőbb megörvendeztetetheték az imádtott Hazát! Óh tanuljunk le a drága szavakat! legyünk apostolai az üdvözítő igéknek!

Igy méltó leszünk Köleseynek. Nyomdánk járhatunk annak a nagyinak, kinek

emlékét akarjuk e napon megörökíteni, kinek emlékére állítánk fel e kegyeletes szobrot.

Igy teljes lehet reményünk, hogy Köleseynek ama szép Hazánkról tett jóvendőlése nem púszta hang lesz; mert jön idő melyben elő áll a szép Hon, mely lelket tölt, mely szívet ráz neve zengésével. Jön idő, midőntestvér népei e közös hazának fátolt vetve a multakra, s megértve a közös haza nemes kívánalmait, testvéri jobbot nyújtanak egymásnak, s egyesülve haladnak az erősödés nagy célja felé. Mig azonban eljőnnének ez ohajta várt nagy napok forduljunk Köleseynek, tanuljunk tőle tenni, remélni, állhatatos és kitartó lenni, legyen az ő neve vezér csillagunk a borús napok között, eljövetelekor pedig ez arany időnek gondoljunk rá szellem rókonunk a tiszaparti ama nagy halottra Kölesey Ferencre.

Mondjunk áldást nemes poraira, mert ő mint rondíthatatlan bajnok értünk élt, értünk küzdött s minden ajak egyesült erővel Zengje ez ígét éljen Kölesey Ferenc emléke. Éljen örökre.

EMLÉKHANGOK

Kölesey szobránál.

1864. sept. 25-én a kivilágított szobor előtt elmondta ZOMBORI GEDŐ.

Minő bűvös fényben égnek a csillagok!
Felénk millárd lámpának fénye mint mosoly!
Miert mosolyg, s világító torony gyanánt
A lelkesült szent heveben most a láng,
Ezer szemből buzdíva mért ragyog reám? ...
Nagy Köleseynek egy hon emelte szobra áll;
Wesselénynek aranya ki vagy bekülvé már?!
Óh népem! újból megdicsőítéd magad,
Ékes szoborról néz le ránk ma nagy fiad.
Szent vallomásul hogy: az ősi régi jog
Vezér szövegnekül lelkünk előtt ragyog...
Óh e szobor, mely most itt millárd fényben áll
Irány csillag, melynek lelkünk jövőt talál.
A szent halott az eltűnt régi dícsőség,
Melynek viszténye a költő dalában ég;
Eszmé, melyből a zsarnokok mindenik,
Jognélkül lesújtva, reményá változik
S melyért mi s apám vívtunk harcokat;
E szobron elvekül előttünk állanak...
Látjátok a dícső fején a fény sugarát?
Ki köztünk, élve, mint a hon őrléke járt,
Ki itt adá a honnak és népnek szívet,
Annak jelzi ez itt nagy dícső életét;
Abban Hadur beszél nekem, hogy el nem hagyod
Emelni szép hazád s megvédni birtokod!
S mig a multból a nagy emléket át veszed
S kegyetlen gyermekidben tovább ülteted:
Jöhét a vész, népem ne félj! nincs oly kard
Mely ha összetart ki vágja a magyart.

E szobron a dícső, tudjátok ki vala?...
Sokat ígét kezdés elvázott záloga,
Jós szent eszmékkel a késlekedők felett,
Kinek lángzó szíven hit lett a költés,
Íróink között oly sok oldalon művelt ki volt:
Elvéhez oly szilárdan ki munkálkodott?
„Ki birt mint ő sirni, tűrni és borongni
Szentül egyre igazán
Ugy a mint ő ifju szívvel, ősz hajakkal.
Lángoló merész ajakkal
Keseregni ahazán?!...“

Óh azolta szebb az ég, mióta szellemed
Árván hagyá e hont, e gyászoló nemzetet;
Szép lelkedtől az ég mindjárt fényteltébb lett
S ádáz viszály lobbant szegény hazád felett.
Az ur fényt adni küldött s aztán vissza vett,
Midőn nagy fénylaka sötét lett nélküléd,
Ugy-é látsz, s lelked a menyből hozzánk le jár
Mint földre vissza jár a fényes napsugár,
Nézzsz alá, óh látod-e hogy szép hazád
Meg fogya, törve, sem tagadta meg magát!
Óh látsz, itt vagy, köztünk él munkásszellemed,
Könyek közt bár, de köztünk kell örvendened,
Hogy a melynek alapkövét társid s magad
Tevétek — a nagy mű gyorsan mint halad!
Lezuzva; mégis egy fél világra látszik
A drága rom, melyen ész s köny most dolgozik,
Hogy rá tegye a szent fedelt az őt jogot
Melyért vérfolyt s két század láncot hordozott.
Öröm lángunkba dobjuk majd a tört vasat,
S ekkor elvázott ósnak véres kardjukat
Ujjongva rázzák, hogy jövünk, éltünk felett.
Árnányok pálcát törni többé nem lehet!...
Testvér karunk akkor testvér népet ölél
Testvér esők lesz a gyászos multa szem fedel...
Igen élünk élünk s nem hagyjuk el magunk
Szennyvezve nem lesz ősi biborunk!

A nemzeti irány nagy bajnoka,
Ki legmesszebb s mélyen tekinthetett,
A honért nem szünő szent nevébe
Századdal állt kortársai fellett
Szóval példával egyaránt nagy és dícső,
Elvével tuhagyogta a Kárpátokat,
Erős meggyőződés tiszta fényével
S a mély nemzet ismerettel páratlan marad!
Oh gyász minő kor volt az, melyben Köleseyt
827-ben az ébredő nemzettel
A szent hon fájdalom s a sajtó régi seb
A tettemzőn küzdésre hívta fel!
Akkor gyümölcsként idegen bogycok
Szavak nedvétől a sok ősi fát;
Éltet kértek típott szent érdekek
S a nemzet még sem érté őt magát
Akkor ki örökölt jogot nevet, vagyont
Az nem volt hona a Kárpátok között
Utánzott lombán nyelvben, bűnbán idegont
Bibor helyett eserült foszlányba öltözött

Az ősi nyelv melynek zsarnok ellen
A népjogok nagyobb bástvája nincs,
Al gyönyökört aránytalan eserén
El félre dohva volt a drága kincs!
E hantokon talán nem állna most magyar,
Borus keservben bár, nem zengnének dalok;
Ha szent ígét nem teszik szegény,
De hon szerelemben törhetlen dalnokok;
„Szeretni kell szeretni a hazát.“
Köleseyt el nem némtá a vész
Bátran szólott midőn minden hangot,
Mely nagy idők hamvából tört elő
A szívbe vissza vaskar szorított,
Ó szóla fel: a nezettől szabadságát
Eszét az Isten képét nevegýétek el
A nép tegyen teremtsen a mikor akar:
Élet kell, mit értek a holtak erivel?
Köleseynek a népet emelve érte élt,
Nem engedé a nép s idő ígétét
Hagyomány és elő ítélet tömbjével
S rég avult jogokkal helyettesíteni.
Szívéhez elválhatlan forrva volt
Az örök válság és az unio.
A vész jött s akart, hogy kezét nyujtsanak
Az alföld és a székely nérelakó!
Meggzóllott Köleseynek, szóllottak tarsai
S a nemzet ébredett eldobta hábjait.
Fenn hangon kért helyettök törvényt ősjogot
A melyen Árpád Szernél hazát alkotott

Mit gondoltok mi volt a büverő
S beszédinek mik voltak bájai?
Midőn egy nemzetet ébresztettek
Az érez szilárd szívrees hangjai?
A szent s örök igazság; mert a ki
Egy Kazinczit Wesselényit védett
Az már nevével is igazzá tevé
Felvett ügyét a melyért szót emelt!

Halljátok a jóst és okuljatok:
Magunknak mi ártunk s nem elleniak
Ha alkotmányunk s nyelvünk elveszik:
Nem leszünk mi s nem lesznek gyermekink

Hívek maradtunk hozzád nagy s dícső
Nem fog ma rajtunk sem jó sem zord idő
Megmutattuk tűrni várni mint tudunk
S a honnan kell elmaradni nem fogunk!

Áljszobor, száz meg száz évnok adlak át
Lássad be váitva eskünk nagy szavát:
Elveddel küzdünk és elnem hagyjuk
Szép nemzetünk ügyét és ősi birtokunk
Küzdünk és szenvedünk a nemzet könyvel
Király s hazáért elvázunk hogyha kell!

Óh honfiak, s ti szép hon leányok
Lelkünkben hon szerelmünk fáklyái
Lobogjanak e szép szobor előtt
Mint szent kötelmünk oltárlángjai!

Őseink porából nő a fű s virág
Magyar a bére a tér s a folyamok
Ezredéves nagyságunkat látták
A nap a hold s a millárd csillagok

S csak mi ne lennénk honfi és magyar?!...
Esküt mondjon szívünk eszünk:
Tied, örömben gyászban egyaránt,
Szép nemzetünk, hazánk, tied leszünk.

Századokról sok századokra át
E szobornál magyar éltesse a hazát!
Meg van bűnhődve már a mult s jelen
Bűnbán élhet néped a bérben és terén
Óh jó Atyánk éltessed szép hazánkat!

HIRDETÉSEK.

4650/1864
A nagybányai járás 3-ik kerület szol-
gábirájának folyó hó 2-án 4. sz. alatt
kelt jelentése szerint Nyisztor Vassil tur-

vékonyi lakostól lefoglalt 2 db 80 o. é.
fira becsült jármos ökor, Sztán Juon
Domnu ugyanottani lakostól lefoglalt 100
o. é. fira becsült 4 16 f. 6. november

hó 18-ik napjának reggeli óráiban avas
Felsőfaluban nyilvános árverés utján
készpénz fizetés mellett elfognak adadni.
Mi is ezennel közhírre tételek.

Kelt Szatmáron november 8-án.

Szatmármegye első alispánja
CSEMI.

Hirdetmény.

1864/1864
Néhai Jeleny Károly örökösait illető 73. számú s 12 ezer fokra értékelt emeletes házas telek a nagykorú örökösök s illetőleg gyám kívánata, s gyám hatósági engedély folytán f. évi december 10-én mint első és jövő 1865-ik évi januárius 7-én mint második határnapon és mindenkor délután 3 órakor a hely színén tartandó árverés mellett a legtöbbet ígérőknek elárúsítani fog, az árverési feltételek, a városi árvalóztatmánynál addig is megtekinthetők.
Kelt Szatmárt 1864. november 3-án.
1-3 Árvalóztatmány által.

Hirdetés.

P. 369/1864
A nagybányai járás II. ker. szolgabíró-sága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Kovács Ágoston örösrésze Hollander Dávid Batizvasvári lakostól lefoglalt, a batizvasvári hitellek jegyzőkönyv 47-ik ívben foglalt birtok, melynek becsára 1050 o. é. fl. folyó év november 29-én a délelőtti órákban Batizvasváriban nyilvános árverésben becsáron alul is el fog adni. Miről a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverési feltételek e bíróságnál meg tekinthetők.
Szinyérváralján, október 27-én 1864.
Maár József, végrehajtó bíró.
1-1

Felhívás.

366/1864
A Gnant Mihály, József, Adám, Éva és Mária nevére jegyzett Csanád községi 69. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejövételére 1864. évi december hó 1-5-ös napjának d. e. 9 órája levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jeleítsék be.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 15-án Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry, telek. kiadó.
1-3

Kiadó bolt.

A nagyipiazon Ormós Péter asszony-ság házául egy bolt jövő Sz. György-naptól kezdve három évre kiadó értekezhetni lehet Főgel Ferencnél. 1-2

**Hetivásár
Krassó községben.**

A Nagyméltóságú Magyar királyi helytartó tanácsnak f. évi szeptember 10-án 67.805. sz. a kibocsátott magas intézménye által az engedélyezett hetenkénti Kedd napon tartandó hetivásár f. é. december 6-án veszi kezdetét, melyre a t. cz. közönséget ezennel felhívjuk.
Kelt Krassón nov. 6-án 1864.
Krassó község elöljárói által.

Árverési hirdetmény.

3259. 3240. sz.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miképp a végrehajtási árverés Svet László és Turjesz Márton felperesek részére, ezeknek 70 fnyi és 80 knyvi követelések s a törvényes járulékok erejéig új. Lobonc László alperes ellen, ennek a Nántú községi 140 sz. tjkönyvben A. I. és f. 1-4 alatt Lobonc László, Flóra és Onucz-nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy 6/10 kültartományos urb. belső telekből, paticsból készült szalma fedetű lakóház és istállóból és 4 db szőlőből állanak, s összesen 620 fny. becsültek, elrendeltetvén: árverése határidőül az 1864. évi november hó 30-dik, és szükség esetén 1864. évi december hó 30-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Verzár József főszolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathaték, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi hó 6-dik napján Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry, telek k. kiadó.
2-3

Árverési hirdetmény.

Melyszerint közze tétetik, hogy Berger Bernáth rozsályi lakos felperes javára, úgyan csak rozsályi lakos Jótsák István alperestől váltói végrehajtás utján lefoglalt, s a rozsályi 29. t. j. könyvbe foglalt urbéri telek s tartozmányai melyek 1600 fny. becsültek folyó évi dec. hó 20-ik napján mindenkor d. e. 10 órakor becsáron alul is helyszínén Rozsály községben tartandó árverés utján afgnagn adni.
Miről a venni szándékozók oly mód-dal értesítettek, hogy az árverési feltételeket a végrehajtó bíróságnál meg tekinthetik. Kelt Szatmárt oct. hó 11. 1864.
Günther Ignátz m. k. Szolgabíró.
2-3

Felhívás.

3363/1864
A Bumbár Sándor, s neje Vank Anna szakaszi lakos nevére jegyzett A. I. alati 63. ház szám s 7. sz. telekjegyzőkönyvi szakaszi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejövételére 1864. évi december hó 1-5-ös napjának d. e. 9 órája levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jeleítsék be.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 6-kán Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry, telek. kiadó.
2-3

Árverési hirdetmény.

3514/1864 sz.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miképp a végrehajtási árverés Papp Bertalan felperes részére, ennek 168 fnyi és 47 knyvi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Fojtovics István és neje alperesek ellen, a Szinyérváralja községi 422 sz. telekjegyzőkönyvben 322 helyrajzi sz. alatt Fojtovics István nevére bejegyzett birtokra mely egy 8 kapásnyi szőlőből áll s 300 fny. becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1864. évi december hó 19. és szükség esetén 1865. évi január hó 19-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Cseh János főszolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathaték, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 27-dik napján Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry, telek. kiadó.
1-3

Árverési hirdetmény.

3794/1864 sz.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miképp a végrehajtási árverés Steinberger Ábrahám felperes részére, ennek 355 fnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Gáspár Márton és neje alperesek ellen a Szatmármegyei községi 45 sz. tjkönyvben A. I. alatt Gáspár Márton és Terge Rozália valamint a szatmárlaki 75. sz. tjkönyvben 125. és 155. h. r. számon alatt Katona József nevére bejegyzett birtokokra, melyek egy uri lak s több más épületekből, két belső telekből és mintegy 30 hold szántó és kaszálló földekből állanak, s összesen 3780 fny. becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1864. évi december hó 10-dik, és szükség esetén 1865. évi január hó 10-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Cseh János főszolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathaték, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 13-napján Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry, t. könyvi kiadó.
1-3

H I R D E T M É N Y .

Alantírott mély tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, miszerint a hidon tullevő „Gőzhajóhoz” címzett szállodat ez évi november 1-től kezdve 6 egymást követő évre kibéreltem.

A nevezett szállodának jövőjét biztosítani ohajtván, oda törekszem, hogy a t. cz. **közönség, kényelme és ingyeneinek** megfelelőleg legyen. Ugyanazért, nem kímélve a költséget a nevezett helyiség **vendégszobáinak berendezésére**, kiváló gondot fordítok egyszersmint izletes ételek és jó borok pontos és jutányos kiszolgálására is.

Ezen igyekezetemben táplál a remény, hogy ugy a t. helybeli, mint az utazó közönségnek teljes megalégedését ki érdemlendem.

Egyébként magamat a nagyérdemű közönség kegyébe ajánlvá, szives pártfogásukért esedezem.

Csajkovic József,
vendéglős.

2-2

Fölhívás.

3122/1864 sz.
A Vincze István nevére jegyzett Körtvélyes község 254. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejövételére 1864. évi december hó 1-5-ös napjának d. e. 9 órája levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jeleítsék be.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 13-án Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry t. könyvi kiadó.
1-3

Árverési hirdetmény.

3363/1864 sz.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miképp a végrehajtási árverés Smid Mihály felperes részére, ennek 46 fnyi és 1 knyvi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Smid Vendel alperes ellen, ennek a Szakasz községi 55. sz. tjkönyvben 722. h. r. sz. alatt az ő és Forstenbeiszler Erzsébeth nevére bejegyzett birtokra, mely egy szőlőlőből áll, s 72 fny. becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1864. évi december hó 10-dik, és szükség esetén 1865. évi január hó 10-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Verzár József főszolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathaték, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének Szatmáron az 1864. évi október hó 6-án tartott üléséből.
Szathmáry Elek, t. k. kiadó.
1-3

Hirdetmény.

272/1864
Aszalay Antal felperesnek 119 ft. 94 knyvi követelése kielégíthetése végett Domahidy Kálmán alperestől bírósán lefoglalt 4 db. jármos ökrök f. évi nov. 22-ik napjának délután 2 órakor Kismamény községben nyilvános árverésen eladtnak.
Kelt Csengerben 1864. okt. 27.
Szuhányi Lajos, szolgabíró.
2-2

Felhívás.

3337/1864
Az Osváth József, Uray Veronika nevére jegyzett Zajta 19. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejövételére 1864. évi november hó 25-ik napjának d. e. 9 órája levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jeleítsék be.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 13-kán Szatmáron tartott üléséből.
Szathmáry, telek k. kiadó.
2-3

Felhívás.

1835/1864 sz.
Az Uray Veronika nevére jegyzett Zajta községi 19. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejövételére 1864. évi november 25-dik napjának d. e. 9 órája levén kitéve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jeleítsék be.
Szatmármegyei telekkönyvi törvényszékének 1864. évi október hó 20-án Szatmárt tartott üléséből.
Szathmáry Elek, t. k. kiadó.
2-3

**Eladó jószágok
hirdetménye.**

A szatmári cs. k. pénzügy igazgatóság felsőbb jóváhagyás mellett eladandja Kővárvidékben a törökfalvi határban fekvő jószágok a helyszínén f. é. november 25-án és szükség esetében a következő napokban tartandó árverés utján u. m.

- 1-ör A Sándor Jakabféle 140 □ kiterjedésű zsellérséget 40 ft.
- 2-ör A Leopold Izraelféle 400 □ kiterjedésű zsellérséget 60 ft.
- 3-ör A Simon Mózes féle 600 □ kiterjedésű zsellérséget 100 ft.
- 4-er Két darab 340 és 350 □ kiterjedésű első osztályú szántóföldet egyenként 10 öszvesen 20 ft.

- 5-ör A dubravai dűlőben 62^{1303/1600} hold kiterjedésű első osztályú erdőt 3768 ft. 75k.
- 6. A leturvaszai dűlőben 12^{1850/1600} hold kiterjedésű második osztályú erdőt 506ft. 25k.

- 7-er A törökfalvai vízi malmot minden hozzá tartozandókkal 400 ft. kikiáltási árral.

Írásos ajánlatok a szatmári igazgatóságnál 1864-ik november hó 12-ig és a berkeszi cs. k. adóhivatalnál ugyan azon hó 12-ig nem különben az árverező bizottmánynál az árverés napján a szóbeli ajánlatok megkezdéseig benyújthatók, az írásbeli ajánlatok legyenek lepecsételve és tartalmazzák:

- a) A jószág megnevezését, melyre az ajánlat szól.
- b) Az ajánlónak kereszt és vezeték nevét és lakhelyét azon hozzáadással, hogy nagykoru.
- c) Az ajánlott vételár szó és számszerűtí összevét.
- d) Azon nyilatkozatot, hogy az ajánló az eladási feltételeket melyek a nevezett igazgatóságnál és adóhivataloknál és a décsi cs. k. ispánságnál megtekinthetők, ösmeri és azok megtartására magát kötelezi.
- e) A 10% bánatpénzt, vagy annak valamely cs. k. pénztárnál lelt befizetéséről szóló nyugtát.

Szatmárt 1864. október 25-én.

Vitte.